

[Startside](#) > ... > [Domstolsprocedurer](#) > [Civilretlige Sager](#) > [Anerkendelse Og Fuldbyrkelse Af Retsafgørelser](#) [Sådan Fuldbyrdes En Dom](#) > [Austria](#)

Sådan fuldbyrdes en dom

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Hvad forstås ved tvangsfuldbyrkelse i civil- og handelsretlige sager?

Fuldbyrkelse, der i Østrig kaldes Exekution eller Zwangsvollstreckung (tvangsfuldbyrkelse), består i anvendelse af tvangsindgreb fra statens side med henblik på at få opfyldt krav, der kan fuldbyrdes.

I Exekutionsordnung (fuldbyrkelsesloven) er der fastsat regler om de forskellige former for fuldbyrkelse:

- Fuldbyrkelse med henblik på inddrivelse af pengekrav
- Fuldbyrkelse med henblik på at gennemtvinge handlinger eller for at sikre unkladelser

Fuldbyrkelse med henblik på inddrivelse af pengekrav:

Som led i inddrivelse af et pengekrav skal kreditor i begæringen om tvangsfuldbyrkelse angive de aktiver, som han ønsker at gøre udlæg i. Han kan blandt andet vælge mellem udlæg i løsøre, fordringer, navnlig lønindeholdelse, eller fast ejendom. Der er også mulighed for at kombinere fuldbyrkelsesaktiverne.

Hvis kreditor anmoder om fuldbyrkelse med henblik på inddrivelse af pengekrav uden at angive et fuldbyrkelsesaktiv, skal kravet omfatte udlæg i løsøre og lønudlæg samt udarbejdelse af en boopgørelse (den simple fuldbyrkelsespakke, "einfaches Exekutionspaket"). Kreditor kan også anmode om den udvidede fuldbyrkelsespakke, som omfatter alle de fuldbyrkelsesaktiver, der er til rådighed for fuldbyrkelse af løsøre med henblik på inddrivelse af et pengekrav (udlæg i løsøre, fordringer og ejendomsrettigheder).

Fuldbyrkelse med henblik på at gennemtvinge handlinger eller for at sikre unkladelser:

Ved denne form for fuldbyrkelse skal kreditor begære det fuldbyrkelsesmiddel, der i fuldbyrkelsesloven er foreskrevet til opfyldelse af kravet, bragt i anvendelse.

Fuldbyrkelse med henblik på at sikre unkladelse sker ved, at fogedretten (Exekutionsgericht) pålægger rekvisitus at betale en bøde, såfremt han/hun ikke afstår fra at foretage visse handlinger. Handler rekvisitus i strid med pålægget, kan fogedretten efter begæring pålægge ham/hende en yderligere bøde eller idømme ham/hende hæfte i op til ét år.

For at gennemtvinge en handling, der kan udføres af en tredjemand, kan fogedretten give kreditor beføjelse til at lade handlingen foretage på rekvisitus' regning.

Et krav på at få foretaget en handling, som ikke kan udføres af en tredjemand, men udelukkende af rekvisitus, fuldbyrdes ved, at rekvisitus ved trussel om bøde eller hæfte i op til seks måneder opfordres til at foretage handlingen.

2 Hvilke(n) myndighed(er) har beføjelse til at foretage tvangsfuldbyrdelse?

Som udgangspunkt er det den kompetente fogedret (Bezirksgericht), der forestår fuldbyrdelsen.

Følgende retter har stedlig kompetence:

For så vidt angår fuldbyrdelse med henblik på inddrivelse af pengekrav på løsøre er det retten i skyldnerens almindelige retskreds (bopæl), der i princippet er kompetent.

Ved tvangsauktion over fast ejendom (som registret i tingbogen) er det retten der, hvor den faste ejendom er registreret i tingbogen, der er kompetent (Grundbuchsgericht).

Fuldbyrdelsen foretages af retten i embeds medfør, og den forestås enten af fogeden (tvangsauktion over fast ejendom) eller af en kontorfuldmægtig (Rechtspfleger) ved foretagelse af udlæg i løsøre eller fordringer. Kontorfuldmægtigen er en særligt uddannet embedsmand inden for justitsvæsenet (Justizbedienstete).

Selve udlægget foretages af fogederne (Gerichtsvollziehern), der i Østrig er embedsmænd inden for justitsvæsenet, og som hverken optræder som selvstændige erhvervsdrivende (freiberuflich) eller som repræsentanter (Vertreter) eller inkassator (Erfüllungsgehilfe) for den retsforfølgende kreditor. De optræder i vidt omfang selvstændigt, indtil det viser sig, om fuldbyrdelsen giver resultater eller ej.

Ved udlæg i fordringer eller ejendomsrettigheder, der ikke er nævnt i anmodningen om fuldbyrdelse, eller hvor der er anmodet om den udvidede fuldbyrdelsespakke, gennemføres fuldbyrdelsesproceduren af kurator.

Kreditor opfordres kun til at indgive en begæring (Antrag), hvis det ellers ikke er muligt for fogedretten eller fogeden at videreføre sagen, eller hvis embedshandlingen er forbundet med omkostninger. Kreditor kan dog allerede i begæringen fremkomme med yderligere oplysninger, idet han/hun eksempelvis i forbindelse med en lønindeholdelse giver afkald på kravet om, at arbejdsgiveren afgiver en erklæring om, hvorvidt lønnen er i behold og med hvilket beløb, og i tilfælde af udlæg i fast ejendom giver afkald på at tiltvinge sig adgang til boligen, hvis debitor ikke er hjemme, og således sparer omkostninger til en låsesmed.

3 Hvornår kan der træffes afgørelse om tvangsfuldbyrdelse?

3.1 Proceduren

Fuldbyrdelse med henblik på inddrivelse af pengekrav:

Fuldbyrdelsesproceduren er opdelt i en bevillingssag og en udlægsforretning.

Fuldbyrdelsesbevillingen forudsætter, at kreditor har fremsat en begæring, hvori han/hun har valgt den fuldbyrdelsesforanstaltning, som han/hun ønsker bragt i anvendelse. Ønsker kreditor at inddrive en fordring fra en erhvervsdrivende, vil han/hun som regel vælge at gøre udlæg i skyldnerens løsøre som opregnet i en fortegnelse over dennes aktiver. Inden for rammerne af denne sag forsøger fogeden at opnå betaling af fordringen, og såfremt dette ikke sker, gør han udlæg i de forhåndenværende genstande. Er det ikke tilstrækkeligt til at opfylde fordringen, opfordrer han/hun skyldneren til at udarbejde en fortegnelse over samtlige dennes aktiver.

Ønsker kreditor at inddrive en fordring fra en forbruger, vil han/hun som regel vælge at gøre udlæg i løsøre, at foretage lønindeholdelse og at kræve, at skyldneren udfærdiger en aktivfortegnelse. Kreditor kan ikke kun vælge at foretage lønindeholdelse, såfremt han/hun er bekendt med, hvor skyldneren arbejder, eller hvorfra han/hun oppebærer indtægter. Hvis han ikke råder over disse oplysninger, undersøger fogedretten via de sociale sikringsmyndigheder (Dachverband der österreichischen Sozialversicherungsträger), hvorfra han/hun oppebærer vederlag. Første skridt er foretagelse af udlæg og transport i skyldnerens indtægt. Lykkes dette, foretages der kun udlæg i løsøre, såfremt kreditor begærer det, eller hvis det står klart, at det krav, der skal fuldbyrdes, ikke kan indfries inden for et år. Fogeden forsøger herefter at opnå betaling af fordringen, og såfremt dette ikke sker, gør han udlæg i de forhåndenværende genstande. Er det ikke tilstrækkeligt til at opfylde fordringen, opfordrer han/hun skyldneren til at udarbejde en fortegnelse over samtlige dennes aktiver.

Ved begæringen om fuldbyrdelse skal skyldneren anvende en formular (E-Antr 1) eller indgive begæringen i en

formateret version. Ved indgivelse af en fuldbyrdelsesbegæring er det ikke nødvendigt at være repræsenteret af en advokat.

3.2 De vigtigste betingelser

Det er en betingelse for at kunne gennemføre en fagedforretning, at kreditor råder over et eksekutionsfundament (Exekutionstitel) i form af en endelig dom. Der er krav om er en fuldbyrdelsespåtegning, der udfærdiges af den kompetente myndighed (Titelbehörde im Titelverfahren). Kreditor skal ligeledes have kendskab til debtors adresse. Fødselsdatoen behøver han/hun derimod kun at angive, såfremt han/hun vil anmode om lønindeholdelse, men ikke ved, hvem der er skyldnerens arbejdsgiver.

4 Genstanden for og karakteren af tvangsfuldbyrdelsesskridt

4.1 Hvilke former for aktiver kan gøres til genstand for sådanne skridt?

Skyldneren hæfter for sine forpligtelser med hele sin formue, forudsat at visse formuegoder ikke er undtaget fra udlæg. Udlægsforretningen omfatter alle de aktiver, som kreditor har begæret udlæg i, og som han/hun derfor skal angive i fuldbyrdelsesbegæringen. Det er også muligt for kreditor kun at angive fuldbyrdelsesaktivet i begæringen om fuldbyrdelse og ikke at nævne genstanden for fuldbyrdelsen (f.eks. udlæg i alle skyldners fordringer eller ejendomsrettigheder). I så fald afgør kuratoren, hvilke formuegoder der kan gøres til genstand for fuldbyrdelse.

Kreditor kan ligeledes kræve udlæg i følgende aktiver: andre fordringer end krav på løn og debtors andel i et andelsselskab (GmbH). Ejer debitor fast ejendom, kan kreditor vælge mellem at lade ejendommen administrere eller sætte den på tvangsauktion.

Hvilke af skyldnerens formuegoder, der er undtaget fra tvangsfuldbyrdelse, beskrives i underafsnittet "Begrænsninger i tvangsfuldbyrdelsen".

4.2 Hvad er retsvirkningen heraf?

Retsvirkningerne af fuldbyrdelsesforanstaltningerne afhænger af fuldbyrdelsesaktivet:

Udlæg i løsøre:

Der stiftes et retspant i de udlagte genstande, og i de fleste tilfælde sælges de på en auktion.

Udlæg i fordringer, navnlig lønindeholdelse:

Fordringen behæftes med et retspant. Skyldneren får forbud imod at råde over sin fordring, navnlig ved at inkassere den. For så vidt som den ikke er undtaget fra udlæg, får kreditor transport i fordringen. Hvis der udpeges en kurator, har denne pligt til at gøre udlæg i fordringen og gøre fordringen gældende.

Tvangsauktion over fast ejendom:

Der stiftes et retspant over den faste ejendom. Fra det tidspunkt, hvor det i tingbogen noteres, at tvangsauktionsproceduren er blevet indledt, er retlige dispositioner fra skyldnerens side, der vedrører den faste ejendom og dennes tilbehør, og som ikke hører til en passende forvaltning heraf, uden retsvirkning for kreditor og erhververen (Ersteher). Sælger skyldneren den faste ejendom, fortsættes tvangsauktionen over for erhververen af den faste ejendom.

Skyldneren ifalder strafansvar, hvis han/hun skjuler, skiller sig af med, afhænder eller beskadiger en del af sine formuegoder, hvis han/hun anerkender et ikke-bestående modkrav, eller tillægger det forrang, eller på anden vis reelt eller tilsyneladende forringer sin formue og derved hindrer en kreditor i at få opfyldt sit krav eller forringer opfyldelsen heraf. En skyldner ifalder ligeledes strafansvar, hvis han/hun ødelægger, beskadiger, skæmmer, ubrugeliggør eller helt eller delvist hindrer, at aktivet inddrages under fagedforretningen.

4.3 Hvor længe kan disse skridt opretholdes?

Tvangsfuldbyrdelsen fortsætter, indtil den afsluttes med et for kreditor positivt resultat, eller indstilles, som regel fordi skyldneren under sagen betaler sin gæld til kreditor.

Retsplejeloven indeholder også regler om udsættelse af fogedsagen. En udsættelse kan komme på tale, når der fremsættes en indsigelse om, at den afgørelse, der søges fuldbyrdet, er ugyldig eller en nullitet, når fogedsagen frafaldes, når sagen indbringes for højere instans (Oppositionsklage), jf. punkt 4, når rettens tilladelse til fuldbyrdelse appelleres, når der klages over fogedrettens handlemåde (Vorgang des Exekutionsvollzuges), eller der fremsættes en begæring om ophævelse eller ændring af den retskraftige fuldbyrdelsespåtegning (Exekutionsbewilligung).

5 Kan en afgørelse om tvangsfuldbyrdelse appelleres?

Til prøvelse af fuldbyrdelsespåtegningen kan retsmidlet Rekurs (appel) anvendes. Appelskriftet skal stiles til appelretten (Rechtsmittelgericht), der fungerer som en overordnet landsret, men indbringes for førstestansen (Bezirksgericht). Appel skal iværksættes inden 14 dage. Som udgangspunkt er der advokattvang. Appelsagen behandles udelukkende skriftligt, og det er udelukket at fremsætte nova.

Skyldneren kan påberåbe sig, at han/hun i mellemtiden har betalt den pågældende fordring ved at fremsætte en indsigelse herom (Oppositionsantrag/Oppositionsklage), idet det ikke kan ske inden for rammerne af en appel til prøvelse af fuldbyrdelsespåtegningen. Indsigelsen skal fremsættes for den ret, der har godkendt fuldbyrdelsen. Indsigelsen kan ledsages af en begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen. Tages indsigelsen endegyldigt til følge, skal retten indstille fogedforretningen af egen drift.

Blev tvangsfuldbyrdelsen iværksat inden for rammerne af den forenkede godkendelsesprocedure (vereinfachtes Bewilligungsverfahren), skete dette udelukkende på grundlag af kreditors oplysninger. I et sådant tilfælde kan skyldneren ved hjælp af en indsigelse gøre gældende, at der mangler et tilstrækkeligt eksekutionsfundament, og at eksekutionsfundamentet ikke stemmer overens med de i fuldbyrdelsesbegæringen indeholdte oplysninger. Indsigelsen skal rettes til den ret, der godkendte fuldbyrdelsen i første instans. Ved behandlingen af indsigelsen tager retten stilling til, om der foreligger et eksekutionsfundament, der dækker den pågældende fordring. Indsigelsesfristen er på 14 dage.

6 Findes der nogen begrænsninger for tvangsfuldbyrdelse, navnlig med hensyn til debitorbeskyttelse og tidsfrister?

Begrænsninger i tvangsfuldbyrdelsen

Som hovedregel gælder det, at fuldbyrdelsen ikke må gå videre, end hvad der er nødvendigt for at sikre opfyldelsen af den fordring, der er angivet i eksekutionsfundamentet.

I lovgivningen er der fastsat visse begrænsninger i tvangsfuldbyrdelsen til fordel for bestemte personer eller visse sammenslutninger af personer:

- På en offentligt ejet ejendom, som spiller en rolle i den offentlige trafik, må der kun foretages tvangsfuldbyrdesskridt, der er egnede til at forstyrre denne trafik, hvis det sker efter aftale med tilsynsmyndigheden (Aufsichtsbehörde).
- Før der foretages tvangsfuldbyrdesskridt i forhold til en ansat i hæren eller politiet, skal eksekutionsfundamentet godkendes af vedkommendes overordnede.
- I militærets bygninger er tvangsfuldbyrdesskridt betinget af en forudgående meddelelse til bygningens kommandant og inddragelse af en militærperson, som kommandanten udpeger.
- Tvangsfuldbyrdesskridt i forhold til personer, der i Østrig nyder immunitet som følge af de folkeretlige regler, og i forhold til gods og lokaliteter, der tilhører disse personer, må kun foretages med samtykke fra justits- og udenrigsministeriet, der handler efter aftale med ministeriet for europæiske og internationale anliggender.
- Tvangsfuldbyrdesskridt med henblik på inddrivelse af fordringer kan kun foretages i forhold til en kommune eller et offentligt, almennyttigt organ for så vidt angår aktiver, som uden ulempe for de offentlige interesser, som kommunen eller organet varetager, kan behæftes. Har tvangsfuldbyrdelsen til

formål at realisere et pant, gælder denne begrænsning ikke.

For at beskytte skyldneren er bestemte aktiver desuden undtaget fra udlæg:

Udlæg i løsøre:

- Genstande, der ikke går ud over en beskeden livsførelse, og som tjener til skyldnerens eller dennes husstands personlige brug.
- Genstande, der tjener til skyldnerens erhverv, uddannelse eller skolegang.
- Fødevarer og brændsel, som skyldneren og dennes husstand har brug for inden for de kommende fire uger.
- Husdyr.
- Familiebilleder, breve og anden korrespondance samt skyldnerens vielsesring.
- Hjælpemidler, udstyr og medicin, der tjener til lindring eller behandling af skyldnerens eller dennes husstands handicaps eller sygdom.
- Genstande, der anvendes til religionsudøvelse.
- Kontanter op til udlægssribeløbet (Pfändungsfreibetrag) indtil næste udbetalingsdag, såfremt skyldnerens indkomst ifølge lovgivningen er helt eller delvist fritaget fra udlæg.

Fogeden og kuratoren kan også undlade at gøre udlæg i genstande af ringe værdi, når det er åbenbart, at en fortsættelse eller gennemførelse af udlægssforretningen ikke vil indbringe et beløb, der overstiger omkostningerne ved tvangsfuldbyrdelsen.

Udlæg i pengekrav (lønindeholdelse):

- Omkostningstillæg (Aufwandsentschädigungen), for så vidt som de tjener til at kompensere for de omkostninger, som skyldneren har i forbindelse med sit erhverv.
- Offentlige ydelser, der udbetales som compensation for de udgifter, som skyldneren har på grund af handicaps eller plejebenhov, såsom plejeydelse (Pflegegeld).
- Boligsikring (gesetzliche Beihilfen zur Zahlung des Mietzinses oder zur Deckung des sonstigen Wohnungsaufwands).
- Familieydelser (Familienbeihilfe).
- Lovbestemte ydelser, der udbetales ved børnefødsler, navnlig den faste børnepasningsydelse (pauschale Kinderbetreuungsgeld).
- Visse ydelser, der udbetales af Arbejdsmarktservice.
- Refusion (Kostenersätze), der udbetales af den lovpligtige socialforsikring.

Desuden kan der navnlig ikke gøres udlæg i:

- Naturalydelser, der udredes i henhold til den sociale sikringslovgivning.
- Krav på boslod (eheliches Gebrauchsvermögen) i forbindelse med en bodeling, for så vidt som kravet ikke er anerkendt i en bodelingsoverenskomst (Vertrag eller Vergleich), eller fremsat under en retssag.

Der kan kun i begrænset omfang gøres udlæg i arbejdsindkomst, pension eller offentlige ydelser (gesetzliche Bezüge), der tjener til at kompensere for midlertidig arbejdsløshed eller nedsættelse af erhvervsevnen. Den del, der ikke kan gøres udlæg i ("eksistensminimum"), afhænger af beløbets størrelse og af skyldnerens underholdsforpligtelser. De "fredede" beløb, der årligt forhøjes, er fastsat i de tabeller, der findes på justitsministeriets hjemmeside ([Erklæring fra tredjepartsskyldnere - BMJ](#)). Efter de gældende regler kan fribeløbet i det konkrete tilfælde efter ansøgning sættes op eller ned for at tage hensyn til skyldnerens eller dennes kreditorers særlige behov. Er der tale om tvangsinddrivelse af et lovbestemt krav på underholdsbidrag, nedsættes værdien af fribeløbet med 25 %.

Det fremgår i øvrigt af lejelovgivningen (Mietrechtsgesetz (MRG)), at en udsættelsesforretning (Räumungsexekution) kan udsættes, såfremt lejeren i givet fald ville stå uden tag over hovedet.

Frister for tvangsfuldbyrdelsen

Der er - bortset fra undtagelsestilfælde (udsættelsesforretninger efter retsplejelovens § 575) - ikke fastsat frister for fremsættelse af begæringer om fuldbyrdelse. Skyldneren kan imidlertid rejse den indsigelse i forbindelse med en fogedforretning, at der allerede er indtrådt forældelse. Forældelsesfristen for fordringer, der er forsynet

med en fuldbyrdelsespåtegning ("Judikatsschulden"), udløber i almindelighed 30 år efter, at fuldbyrdelsespåtegningen fik retskraft. Er påtegningen støttet på rettigheder, der tilkommer juridiske eller fysiske personer i henhold til offentligretlige eller privatretlige regler, forlænges forældelsesfristen til 40 år. Der gælder dog en undtagelse for så vidt angår fordringer, der først for nylig er forfaldet til betaling, såfremt der for disse gælder en kortere forældelsesfrist efter de almindelige forældelsesregler.

Forældelsen afbrydes ved hjælp af et retskraftigt eksekutionsfundament, og den begynder at løbe igen, når det sidste tvangsfuldbyrdelsesskridt er foretaget, eller fuldbyrdelsen er tilendebragt.

I visse tilfælde spærres der midlertidigt for fornyede fogedforretninger eller for fortsættelse af en igangværende fogedforretning:

- Blev der under en udlægsforretning ikke forefundet egnede aktiver, kan en begæring fra en anden kreditor ganske vist fremmes, men forretningen kan tidligst foretages, seks måneder efter det sidste forgæves forsøg på at opnå fyldestgørelse af en fordring er foretaget, medmindre det skønnes formålstjenligt at gøre et nyt forsøg tidligere.
- Kreditor kan, efter at fogedretten har fremmet en udlægsforretning med henblik på foretagelse af udlæg i løsøre, først fremsætte begæring om foretagelse af lønindeholdelse i relation til fordringer på tredjemand, når der er gået et år. Fristen gælder ikke, når kreditor kan godtgøre, at han/hun først efter udlægsforretningen fik kendskab til, at skyldneren har lønkrav, der ikke er fritaget fra udlæg. Skyldneren er kun forpligtet til at udfærdige en ny aktivfortegnelse, hvis kreditor kan godtgøre, at skyldneren har erhvervet nye aktiver, eller der er hengået mere end et år, siden den sidste fortegnelse blev udfærdiget
- Retsplejeloven indeholder også frister, der skal sikre en hurtig tvangsfuldbyrdelse. Fogeden skal således beramme fogedforretningen inden for fire til seks uger og senest efter fire måneder underrette kreditor om status for sagen og om eventuelle hindringer for dens gennemførelse. Det retspant, der stiftes i skyldnerens ejendele som led i en udlægsforretning, bortfalder efter to år, hvis disse ejendele ikke bortauktioneres inden.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Sidste opdatering: 29/10/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.